

Το σημείο του Σταυρού.

Μ.Πρόδρομος Γρηγοριάτης

Πριν από είκοσι αιώνες ο σταυρός ήταν όργανο ατιμωτικής τιμωρίας και φρικτού θανάτου. Οι Ρωμαίοι καταδίκάζαν στην ποινή της σταυρώσεως τους πιο μεγάλους εγκληματίες.

Σήμερα ο σταυρός κυριαρχεί σ' ολόκληρη τη ζωή των πιστών χριστιανών, σ' ολόκληρη τη ζωή της Εκκλησίας μας, σαν όργανο θυσίας, σωτηρίας, χαράς, αγιασμού και χάριτος. "Όπως γράφει ο ιερός Χρυσόστομος, "αυτό το καταραμένο και αποτρόπαιο σύμβολο της χειρότερης τιμωρίας, τώρα έχει γίνει ποθητό και αξιαγάπητο". Παντού το βλέπεις. "Στην αγία Τράπεζα, στις χειροτονίες των Ιερέων, στη θεία λειτουργία, στα σπίτια, στις αγορές' στις ερημιές και στους δρόμους' στις θάλασσες, στα πλοία και στα νησιά' στα κρεβάτια και στα ενδύματα' στους γάμους, στα συμπόσια' στα χρυσά και τ' ασημένια σκευή' στα κοσμήματα και στις τοιχογραφίες... Τόσο περιπόθητο σ' όλους έγινε το θαυμαστό αυτό δώρο, ή ανέκφραστη αυτή χάρη".

Πράγματι, οπου κι αν στρέψει κανείς το βλέμμα του, μέσα κι έξω από το ναό, θα δει το σημείο του σταυρού. Σαν ορατό, σχηματικό σύμβολο, αλλά και σαν ιερή χειρονομία. Το σημείο του σταυρού δεσπόζει στη ζωή της Εκκλησίας.

Γιατί όμως;

Γιατί από τότε πού πάνω στο σταυρό καρφώθηκε και πέθανε για τη σωτηρία του κόσμου ο ίδιος ο Θεός, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, το όργανο αυτό της τιμωρίας έγινε όργανο σωτηρίας. "... Ου γαρ έτι καταδίκης εστί τιμωρία, αλλά τρόπαιον εδείχθη ημίν σωτηρίας", λέει ένα τροπάριο. Το αντικείμενο της αισχύνης έγινε ή δόξα της Εκκλησίας. Της κατάρας το σύμβολο, έγινε "αράς της αρχαίας λύτρων". Της οδύνης και του θανάτου το ξύλο, έγινε "χαράς σημείον" και "ζωής ταμείον". Και όλ' αυτά επειδή πάνω στο ξύλο του σταυρού, μαζί με το πανάχραντο σώμα Του, ο Κύριος κάρφωσε και τις αμαρτίες μας. Όπως γράφει ο άγιος απόστολος Παύλος, μας χάρισε "πάντα τα παραπτώματα, εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον... προσηλώσας αυτό τω σταυρώ".

Ο σταυρός του Χριστού μας συμφιλίωσε με τον ουράνιο Πατέρα, από τον Όποιο μας είχε χωρίσει ο διάβολος, εξαπατώντας τους προπάτορες. Ο σταυρός του Χριστού μας άνοιξε τη βασιλεία των ουρανών, αφού μέχρι τη σταύρωση Εκείνου ο Άδης κατάπινε αχόρταγα ακόμη και τους δικαίους. Γι' αυτό έχει τόση δύναμη και χάρη, τη δύναμη και τη χάρη του Χριστού, πού, όταν σταυρώθηκε, τη μεταβίβασε με τρόπο μυστικό και ακατάληπτο στον τίμιο σταυρό Του, όπως σοφά μας λέει και ή υμνολογία: " Ο σταυρός σου, Χριστέ, ει και ξύλον οράται τη ουσία, αλλά θείαν περιβέβληται δυναστείαν και αισθητώς τω κοσμώ φαινόμενος, νοητώς την ημών θαυματουργεί σωτηρίαν...".